

Protokol o hodnocení bakalářské práce

**Název práce: DOKUMENT: "ECCE HOMO" - Dokumentární cyklus
o smyslu lidského života**

Práci předložila studentka: FELBEROVÁ Markéta

Studijní obor a specializace: Multimediální design - Užitá fotografie

Hodnocení vedoucího práce

Práci hodnotil: MgA. Vojtěch Aubrecht,

1. Cíl práce
(a jeho naplnění):

Cíl práce je naplněn formálně i obsahově.

2. Technologická specifika
(technická inovace):

Nejsou použity žádné inovativní prvky.

3. Přínos práce pro daný obor

Autorské fotografické publikace jsou v současnosti velice populárním fenoménem. Tato kniha však převyšuje většinu z nich v jisté naléhavosti a společenském kontextu.

4. Silné stránky díla

Autorka se nezalekla v jisté míře tabuizovaného tématu a odvedla kvalitní fotografickou práci

5. Slabé stránky díla

Kniha by zasloužila rafinovanější strukturu.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Markéta Felberová si vybrala v mnoha ohledech komplikované téma. Duševní poruchy a nucené pobyty v psychiatrických léčebnách není pro fotografy neznámé téma a je tak nutno se poměřovat s velice zdařilými fotografickými počiny z minulosti. Zároveň jde o situaci, kterou okolí postiženého raději skrývá pod rouškou mlčení a poskytuje pokud možno co nejméně (vizuálních) informací. Vedle toho je fotograf konfrontován s různými etickými i technickými restrikcemi.

Dá se však konstatovat, že se všemi těmito nesnáze se Markétě podařilo vypořádat. Snad nejvíce si však cením koncepce celého výstupu, který se nefixuje na duševně chorého, ale na prázdné místo, které po sobě zanechal. Snímky, kde je tato absence akcentována, patří k nejsilnějším momentům této publikace. Černobílé fotografie interiéru, zjizveného trvalou nepřítomností svého majitele, vyvolávají až fyzický pocit úzkosti. Markéta se však nemíní nechat strhnout do melancholie, ale zkoumá opuštěný prostor, který se opět začíná naplňovat. Není to prostor pouze fyzický, ale též mentální prostor v myslích přátel i společenský prostor, ve kterém se zmíněný pohyboval. Život jde dál. Sdílený byt se opět naplňuje smíchem, kapela, jíž byl členem, opět vystupuje – jen bez něj. Je to pozitivní vývoj stejně tak jako tragický. Mezitím jde život dál i v léčebně a ani ten se nezdá být neúnosný.

Kniha, kapitolou ...*ale je!* nakonec vyznívá téměř optimisticky. A zde je můj snad jediný bod kritiky: v pozitivně laděné barevnosti, s úsměvem na rtech se s námi protagonista tohoto příběhu loučí. Máme tu happy end. Ale je to skutečně tak? I kdyby bylo, v což pevně doufám, pro knihu by byla vhodnější jiná dějová linka. Jak jsem již zmínil, nejvyšší kvalita publikace tkví v perspektivě, jakou se autorka na problém zaměřuje. Nelituje postiženého, ale soustředí se na prázdnotu, kterou po sobě zanechal a její další vývoj. Tento akcent si zaslouhuje větší pozornost ve skladbě kapitol.

Další aspekty publikace, jako grafická úprava názvy kapitol, formát, zpracování atd., naopak hodnotím velice kladně. Rovněž je charakter snímků zcela v harmonii s celkovou koncepcí. Naléhavý v dramatických pasážích, bezprostřední a neokázalý zase v jiných. Kniha tak působí naprosto autenticky a divák se může cítit přímým svědkem znázorněných situací.

Dílo hodnotím výborně.

Datum:

5.6.17

Podpis: